

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

11/10-2216

08.06.2018

Виконуючому обов'язки Голови
Державної фіскальної служби
України

ПРОДАНУ М.В.

Шановний Мирославе Васильовичу!

Надсилаємо адресований Вам депутатський запит народного депутата України Острікової Т. Г., оголошений на засіданні Верховної Ради України 8 червня 2018 року, для розгляду і надання відповіді автору запиту і Голові Верховної Ради України у встановлений чинним законодавством 15-денний термін.

Додатки: депутатський запит на 3 арк. у 1 прим.;
матеріали на 3 арк.

З повагою

А. ПАРУБІЙ

2216

**НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ
ОСТРІКОВА ТЕТЯНА ГЕОРГІЇВНА**

01008, м. Київ, вул. Грушевського, 5, тел. (044) 255 26 01

№ 146/72

06 червня 2018

**В.о. голови Державна фіскальна
служба України Продану М.В.**
04053, м. Київ, Львівська пл., 8.

*Щодо приведення справляння рентної плати
за спеціальне використання води у відповідність
до норм п.п.255.4.1 п.255.4 ст.255 ПКУ*

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

Шановний Мирославе Васильовичу!

Керуючись статтею 15 Закону України «Про статус народного депутата України», звертаюсь до Вас з приводу ситуації, щодо справляння рентної плати за спеціальне використання води.

До мене, як до народного депутата України, звернулись представники Української асоціації підприємств водопровідно-каналізаційного господарства з нагальною проблемою, яка виникла після надання ДФС роз'яснення, щодо визначення об'єкта оподаткування та податкових зобов'язань з рентної плати за спеціальне використання води, яке прямо суперечить Податковому кодексу України, який є вищим законодавчим актом прямої дії.

Так, ДФС надало роз'яснення, що начебто питання про виключення водоспоживання населення з бази оподаткування можливе при встановленні різних тарифів для населення та інших споживачів, що не відповідає повноваженням ДФС. Ці повноваження згідно Закону відносяться до Мінрегіону та НКРЕКП.

23.05.2018 у Інформаційно-аналітичному журналі «Вісник. Офіційно про податки» опубліковано лист Державної фіскальної служби України від 08.05.2018 № 1388/4/99-99-12-02-03-13 до Міністерства фінансів України з черговою трактовкою Податкового кодексу. У листі є посилання, що начебто такий підхід був узгоджений на спільній нараді в Мінфіні разом з представниками ДФС, Мінрегіону та НКРЕКП.

Хочемо зазначити, що Асоціація Укрводоканалекологія не розділяє цієї думки (як, власне НКРЕКП та Мінрегіон, листи додаються).

Чергова версія ДФС полягає в тому, що

«До затвердження окремих тарифів забезпеченню ефективного податкового адміністрування може сприяти застосування процедури

визначення основних елементів та обчислення податкових зобов'язань з Рентної плати шляхом складання для кожного водного об'єкта трьох додатків 5 до звітної податкової декларації з Рентної плати за:

обсяги води, які за результатами комерційного обліку комунальних послуг з водопостачання надані для задоволення питних і санітарно-гігієнічних потреб споживачам, які не є суб'єктами господарювання у сфері централізованого водопостачання та водовідведення, але належать до споживачів, визначених у п.п. 255.4.1 п. 255.4 ст. 255 Кодексу (далі – Задоволення питних потреб), податкові зобов'язання з Рентної плати декларуються із зазначенням у додатку 5 до Декларації:

обсягів, що у звітному (податковому) періоді постачені для Задоволення питних потреб – рядок 8,

оскільки податкове зобов'язання (р. 11) не виникає, то для цілей функціонування алгоритму контролю у р. 10.2 зазначається величина «0» (нуль);

ставки Рентної плати для відповідного водного об'єкта – рядок 9;

обсяги води, які відповідно до Порядку формування тарифів на централізоване водопостачання та водовідведення, що задекларовані водокористувачами при затвердженні Тарифу та визнані такими, що використовуються первинними водокористувачами на власні технологічні потреби, включаючи втрати та витрати для забезпечення провадження господарської діяльності з вироблення, створення та/або надання житлово-комунальних послуг (далі – Власні технологічні потреби), податкові зобов'язання з Рентної плати декларуються із зазначенням у додатку 5 до Декларації:

обсягів, що у звітному (податковому) періоді використані для Власних технологічних потреб – рядок 8,

коефіцієнта 0,3 – рядок 10.2 (відповідно до п. 255.7 ст. 255 Кодексу та Порядку обчислення Тарифу),

ставки Рентної плати для відповідного водного об'єкта – рядок 9;

обсяги води, що постачено споживачам, які згідно з Порядком не є суб'єктами господарювання у сфері централізованого водопостачання та водовідведення та не належать до споживачів, визначених у п.п. 255.4.1 п. 255.4 ст. 255 Кодексу (далі – Потреби вторинних споживачів), податкові зобов'язання з Рентної плати декларуються із зазначенням у додатку 5 до Декларації:

обсягів, що у звітному (податковому) періоді постачені для Потреб вторинних споживачів – рядок 8,

оскільки податкове зобов'язання (р. 11) обчислюється за ставкою визначеною Кодексом, то для цілей функціонування алгоритму контролю у р. 10.2 зазначається величина «1» (одиниця),

ставки Рентної плати для відповідного водного об'єкта – рядок 9.»

Такий підхід ДФС, на думку скажників, не є правомірним.

По-перше, п.255.7 ст.255 ПКУ встановлює:

«255.7. Житлово-комунальні підприємства застосовують до ставок рентної плати коефіцієнт 0,3.»

При цьому ПКУ не уточнюється до ставок для власних потреб чи до ставок рентної плати за обсяги всієї використаної води.

При розрахунках рентної плати підприємства застосовують коефіцієнт 0,3 до ставки, а не до обсягу спожитої води відповідного споживача. Тому використаний ДФС підхід не є обґрунтованим.

Дане твердження не міститься в прямій нормі закону і суперечить логіці законодавця закладеній в змінах до п.п. 255.4.1 п.255.4 ст.255 ПКУ, що міститься в самій назві закону «.. покращення інвестиційного клімату», а не збільшення податкового навантаження на суб'єкта господарювання, яке призведе до збільшення тарифів на воду для населення в середньому на 22 коп. за м³ по Україні. (інфографіка додається).

Вважаємо такий підхід держави по наповненню бюджету за рахунок кінцевого споживача (населення) неприпустимим та таким, що суперечить соціальній справедливості.

Звертаю увагу, що підпункт 255.4.1 Податкового кодексу України – норма прямої дії і не включає додаткових посилань на включення в базу для розрахунку розміру рентної плати включивши в себе обсяги води, які споживають усі споживачі (в тому числі населення та бюджетні організації) та покладає обов'язок по сплаті таких платежів на первинних споживачів (водоканали). Та у вказаному підпункті 255.4.1 ПКУ нічого не вказується про коефіцієнт 0,3, а ДФС вказує на необхідність його застосування при адміністрування ренти.

З урахуванням викладеного, **вимагаю** негайно скасувати роз'яснення ДФС викладене в листі № 1388/4/99-99-12-02-03-13 від 08.05.2018 року, щодо визначення об'єкту оподаткування в цілях стягнення рентної плати за спеціальне використання води у відповідності до прямої норми Податкового кодексу України зокрема п.п. 255.4.1 п.255.4 ст.255 ПКУ.

Довести нове роз'яснення щодо визначення об'єкту оподаткування в цілях п.п. 255.4.1 п.255.4 ст.255 ПКУ до керівників підрозділів всіх ДФС.

В подальшій практиці надання роз'яснень, щодо справляння податків згідно вимог ПКУ, чітко дотримуватись норм закону, і не допускати вільних тлумачень.

Відповідь на депутатський запит прошу надати у строки, визначені Законом України «Про статус народного депутата України».

Додаток: 1) інфографіка щодо збільшення тарифу;
2) лист ДФС від 08.05.2018 № 1388/4/99-99-12-02-03-13.

**Народний депутат України,
голова підкомітету з питань митної справи
та удосконалення Митного кодексу України,
Комітету з питань податкової та митної політики**

Т.Г. Острікова
(146)